

МИРОСЛАВ МАКСИМОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ЧРЧКАЛИЦЕ

ЊЕГОШЕВА УЛИЦА

Недељом
држећи маму за руку
до Каленића пијаце.
Кораком
попречне
прелазити улице
док не пукне видик тезги.
Језеро боја
зелене црвене жуте беле.
Из воћа
из поврћа
из бобица лишћа зрневља и сира
у лице удара свежина Србије.

ПОСЛАСТИЧАРНИЦА У БЕОГРАДСКОЈ

Пријатне белине
пријатне облине
пуслице.
Миловање укуса.

ЦВЕТНИ ТРГ

Дошле боје у наше животе.
Жуте плочице трга
букети
белих
црвених
наранџастих
модрих
зелених
црних
црвенкастих
жућкастих
зеленкастих
шарених
узвика.

ЧИСТАЧ ЦИПЕЛА НА СЛАВИЈИ

Лупка четком
по сандуку постоља.
Дозива ноге
које безглаво корачају.

ДВОРИШТЕ ЊЕГОШЕВЕ 21а и б

Расути букетићи радости
брину и броје маме
са тераса.

ОЛИВЕРА, ПОТКРОВЉЕ

Са њеног прозора
гледа Сунце
са кикицама.

ТРАМВАЈСКЕ ШИНЕ У БЕОГРАДСКОЈ

Са радничког трга
светлуцаве лестве
дижу се
у небо.

БЕРБЕРНИЦА У ЊЕГОШЕВОЈ

Маказице машинице
бочице прскалице
сјајна сечива каишеви
беле блузе вешти рукави
чега се бојиш, уђи
да те промене.

ЗГРАДА ТРЕЋЕ ГИМНАЗИЈЕ

Тамне озбиљне ивице будућности
стреме увис
плаше
најављују.

СТАРИ ВОЖДОВАЦ

Приземне кућице
врата, ољуштена фарба
плотови,
залаје пас.
Трамваји
тандрчу
из новог времена.

НА ПЕРОНУ ЖЕЛЕЗНИЧКЕ СТАНИЦЕ

Симплон експрес
висока локомотива
хукти сопће
у мекоти паре
пуна снаге Запада
улеће у станицу.
Одједном:
браник трећег перона.
Београд.

БЕОГРАДСКИ ФИЈАКЕРИ

Из воза кренеш у Београд:
ред фијакера, коњи трупкају
машу главама
пара из ноздрва.
Косовски бојни ати
развозе кофере.

ТРГ РЕПУБЛИКЕ

Из Опере, гомила шарених тканина
просу се на трг
бледи ваздух склони се у страну.

БАНОВО БРДО

Пењу се стамбене баште
хладне терасе снова.
На висину Београд мирише.

КНЕЗ МИХАИЛОВА

Ходаш: тиха
сасвим тиха напетост.
Свечана сала твога града.

ПОСЛАСТИЧАРНИЦА „МЕЂЕД“

Хранљива боза
слатке баклаве
мекане тулумбе
дивота живота.
Па у „Коларац“, међу глумице.

ПРОКОП

Сунце лебди у плину
на конопцу суши се вода.
На зиду дашчаре
о клину
виси непогода.

НАДВОЖЊАК КОД ГОСПОДАРСКЕ МЕХАНЕ

Земљу са земљом спаја.
Градски деран
тако је схватио пут до бескраја.

ТОПЧИДЕРСКИ ПАРК

Кроз косу траве прсти цветова
као знаци оних других светова.

СОДАЦИЈСКА РАДЊА НА ДОРЂОЛУ

Сутерен, тамно
редови тешких сифона
чувари традиције.
Док не почне да пршти
мехурићи
хоће у пријатне шприцере
бољег живота.

НАПОМЕНА АУТОРА

Ово је прегршт песама из рукописа књиге *Београдске чрчкалице*. То је песничка књига о Београду, са сто кратких песама. Прва половина (из које је овај избор) садржи мотиве из Београда мог детињства и младости (педесете и шездесете године прошлог века), а друга је Београд овог века, укључив бомбардовање (треће по реду) с краја прошлог.

Шта значи овај наслов? Знате, ако знате шта су чрчкалице. Ако то не знате, а знате шта су крчкалице, чачкалице, брчкалице, и још неке такве речи, онда такође знате шта значи наслов. Чрчкалице, као и ова књига, производ су тзв. београдског духа (а он је, у ствари, урбанизација духовитости коју су Срби обилато рабили и пре но што су, у другој половини 19. века, нама познати Београђани настали). Тај дух је имао специфично лак, с доста шале и ироније, однос према животу, па и према његовим тешким питањима, измишљао је шаљиве речи којима је контекст давао (озбиљно) значење. Ова књига, тако, користи ту кратку, готову необавезну форму београдских досетки. И за њих је измислила именицу „чрчкалица”, а она је и пре постојала – као што све што је измишљено у поезији заправо постоји – у глаголу „чрчкати”. Речник МС даје следећи опис тог глагола: Беспослено је чрчао пером по папиру, док нијесу истекли уредовни сати.

Они који воле да користе виљушку и кашику измислили су чачкалице, а ови што воле да користе перо и папир – чрчкалице.